

det kan naturligvis for det Første ikke være min Skyld, at Befalingsmænd opføre sig inhumant mod deres Undergivne; men dernæst er det, naar jeg ikke kan Andet end komme tilbage til Thinget med den Sag, i dobbelt Forstand ikke min Skyld, og det vil jeg først lægge det høie Thing paa Sinde ved at vise, at naar jeg er kommen tilbage til det høie Thing med en saadan Sag, saa er det den høitærede Krigsministers egen Skyld. Da jeg den 11te Juni 1879 tillod mig at stille min Forespørgsel angaaende Husarrekru- ternes Behandling, hvilken Forespørgsel som bekendt fik det Udfald, at tvende Officerer bleve fundne skyldige og straffede, saa fremkom der strax mange og stærke Anker fra den anden Side, fra Høire, og der fremkom fra den Side mange Grunde, hvorfor jeg ikke skulde have baaret mig saaledes ad. Naa, jeg overveiede den Sag bag efter og tænkte saa ved mig selv, som et gammelt Ord siger: Du skal prøve at tage et viist Raad af en gal Mand, en gal Mand kan ogsaa give et viist Raad. Det kunde jo være, at der var Noget i, hvad de Herrer fra den anden Side havde sagt. Der var navnlig to Medlemmer, som rettede Anke imod mig paa et bestemt Omraade, det ene var et militært Medlem, som ikke mere er Medlem af Thinget, Oberstlieutenant N. P. Jensen, og det andet var det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Det sidstnævnte ærede Medlem holdt et ganske kort Foredrag — kun paa to Spalter — men i dette Foredrag kom han tvende Gange ind paa at sige til mig, at det, jeg skulde have gjort i en saadan Sag, var at henvende mig ikke til Folkethinget, men til Krigsministeren, thi han var overbevist om, at Klagerne da nok vilde være blevne afhjulpne, og han ansøgte som Bevis for, at det kunde lade sig gøre, at General Raasløff havde han henvendt sig til, og at han havde taget sig af Klagen, og at det Samme senere var sket fra General Haffners Side, som jo senere blev Krigsminister; han havde ogsaa taget sig af Klagen. Naa, jeg tænkte saa hos mig selv: Du skal prøve at gaa den Vej, thi det er mig ikke om at gøre at faae gjort Numre her i Thinget ud af saadanne Ting — der er Vidnesbyrd nok derom siden 1879 — men hvad det er mig om at gøre, er at faae Manglerne afhjulpne, faae de Bedkommende dragne til Ansvar og bidrage til, at der kommer en menneskelig og human Aand ind i vor Hær. Det tror jeg, at Alle ere bedst tjente med, Befalingsmændene ikke mindst. Altsaa, et Aarstid efter at jeg havde stillet min Forespørgsel, kom der et Tilfælde til mig om Mishandling under Generalslaben,

medens en Del af dem var paa Opmaaling nord for Hobro, idet en Trainkubst, en Militærarbejder, var blevet mishandlet af hans Foresatte. Jeg gik til den daværende Krigsminister, General Kauffmann, og meddelte ham denne Mishandlingshistorie. Det viste sig da ved en Underjøgelse, at den Paagjældende var skyldig, og han blev naturligvis straffet. Det var det ene Tilfælde. Det andet Tilfælde, som derefter indtraf, var ved Garden. Det blev meddelt mig, at ved Garden herskede der en alt andet end ordentlig Tone, og at der navnlig var en Premierlieutenant Arendrup, som ikke alene udstjældte Mandstabet og slog dem, men hvad der særlig gav Anledning til, at Sagen kom frem, var, at de Folk, som var Gjenstand for Mishandling paa det Omraade, og hvoraf den Ene var en ung Mand, som er her i Byen endnu, og som var ansat og endnu er ansat i Nationaltidendes Trykkeri, og den Anden er i en Forretning her i Byen, særlig havde sølt sig krænkede over, at Premierlieutenant Arendrup havde ikke alene overfaldet dem paa en mod Reglerne stridende Maade, men tillige bestyldt den Ene for at have talt Ufandhed. Nu taler det til Mandstabets Være, at en Mand har sølt sig i den Grad krænkede ved at være bleven bestyldt for Løgn, at dette gav Anledning til, at Sagen kom frem. Da Dokumenterne bleve forelagte mig, og det forekom mig, at der forelaa et Tilfælde, som der kunde være Anledning til at undersøge, henvendte jeg mig til den daværende Krigsminister, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds, den nuværende høitærede Marineminister (N. Ravn), og han tog velvilligt imod Klagen. Det viste sig, at den Paagjældende havde overtraadt sine Rettigheder; han blev befundet skyldig og straffet. Det tredje Tilfælde, som er passeret, var det bekendte med Sekondlieutenant Castenstjold. Han havde paa mange forskellige Maader opført sig saaledes mod Rekruterne, at der var Grund til at skrige ind mod ham, og følgende den sidste Tids Praxis og den af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds anviste Vej, henvendte jeg mig altsaa for tredje Gang til Krigsministeren. Den daværende Krigsminister var den nuværende høitærede Marineminister. Det viste sig, at Klagen var fuldt berettiget, og Sekondlieutenant Castenstjold blev straffet. Det fortælles, at han senere har vendt sit utatnemlige Fædreland Ryggen — det kan jeg godt forstaa, saaledes som han har baaret sig ad, at det ikke var behageligt for ham at blive her; thi det var grumme skammeligt, som han havde opført sig. Det fortælles iøvrigt, at da Premier-